

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/406/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614210558
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614210558.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľky T. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. K. R. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej JUDr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 700,- Eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/120/2014-44 zo dňa 10. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 59,84 Eur, na účet jej právneho zástupcu Mgr. Petra Sitarčíka, advokáta, vedený v Q., a.s., pobočka Lučenec, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 10. 04. 2015 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 700,- Eur spolu s 5,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 700,-Eur od 09. 07. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok) a nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 200,07 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky Mgr. Petra Sitarčíka, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (druhý výrok).

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka uzatvorila s odporcom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX dňa 21. 12. 2010, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 800,- Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach spolu s poplatkom 700,- Eur, pričom spolu mala uhradiť sumu 1.500,- Eur. Okresný súd ustálil, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Navrhovateľka rozhodnutím Sociálnej poisťovne číslo 745 301 7847 zo dňa 04. 10. 2005 bola v roku 2005 uznaná za invalidnú z titulu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a bol jej priznaný invalidného dôchodku vo výške 150,10 Eur (4.522,-Sk). Navrhovateľka počas prvostupňového konania uviedla, že v čase uzatvorenia zmluvy nevykonávala žiadne povolanie ani inú samostatnú zárobkovú činnosť, o čom mal odporca vedomosť. Odporca jej poskytol peňažné prostriedky na účel podnikania (správne má byť povolania) z dôvodu, aby úver nespadal pod režim zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 21. 12. 2010 (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľskom úvere“). Okresný súd zistil, že Zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ani ďalšie obligatórne náležitosti, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravenú, preto úver považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

Okresný súd mal preukázané, že navrhovateľka vyplatila odporcovi na poskytnutom úvere o 700,-Eur viac ako mala, pričom k poslednej splátke malo dôjsť dňa 19. 08. 2011, preto na strane odporcu vznikol majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu vo výške 700,- Eur.

Okresný súd zistil, že navrhovateľka sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela najskôr v mesiaci november 2012, kedy navštívila Centrum právnej pomoci v Rimavskej Sobote za účelom poskytnutia právnej pomoci v rozvodovom konaní, kde jej posúdili jednotlivé zmluvy o úvere a informovali ju o tom, že predmetné úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Pretože navrhovateľka podala návrh v tomto konaní dňa 09. 07. 2014, okresný súd konštatoval, že bol podaný v rámci dvojročnej subjektívnej premilčacej doby.

Okresný súd považoval dátum poslednej splátky úveru dňa 19. 08. 2011 za začiatok plynutia objektívnej premilčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného vyplýva, že trojročná objektívna premilčacia doba uplynula dňa 19. 08. 2014, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 09. 07. 2014, t. j. v rámci uvedenej objektívnej premilčacej doby.

Súd vykonaným dokazovaním a v súlade s citovanými ustanoveniami zákonov dospel k záveru, že odporca sa na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil o sumu 700,- Eur, pretože Zmluva o úvere neobsahovala obligatórne náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto ju okresný súd považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Keďže odporca dlžnú sumu z bezdôvodného obohatenia v lehote splatnosti neuhradil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku a navrhovateľke vzniklo aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 700,- Eur od 09. 07. 2014 do zaplatenia.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Pretože navrhovateľka bola v konaní úspešná, okresný súd jej priznal náhradu právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby v celkovej výške 200,07 Eur za: prevzatie a príprava zastúpenia, prvá porada s klientom dňa 01. 07. 2014 vo výške 51,45 Eur; podanie návrhu na súd dňa 09. 07. 2014 vo výške 51,45 Eur; účasť na pojednávaní dňa 20. 03. 2015 vo výške 12,86 Eur, účasť na pojednávaní dňa 10. 04. 2015 vo výške 51,45 Eur, 2x režijný paušál á 8,04 Eur vo výške 16,08 Eur; 2 x režijný paušál á 8,39 Eur vo výške 16,78 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu odporca podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru navrhovateľka nepoužíva status spotrebiteľa, pretože Zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle bodu 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) ako nepomenovaná zmluva, pričom si zmluvné strany dohodli, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Nepomenované zmluvy musia obsahovať len dve základné náležitosti, a to vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Z uvedených dôvodov nie je potrebné uvádzať RPMN a ostatné náležitosti. Navrhovateľka vyhlásila, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania, nie na svoju súkromnú potrebu, a teda nie je možné aplikovať na záväzkovo-právny vzťah Zákon o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľka v zmluve viackrát uviedla, že úver jej bol poskytnutý za účelom výkonu povolania, t. j. že použije finančné prostriedky na nákup výpočtovej techniky na výkon povolania. I v dodatku k zmluve bola upozornená na následky, ktorá nastávajú pri nedodržaní účelu poskytnutého úveru. Nie je v jeho možnostiach v pozícii veriteľa kontrolovať dlžníkov, či skutočne použili finančné prostriedky na účel, na ktorý mu boli poskytnuté. Ak ich navrhovateľka použila na úhradu potrieb domácnosti, mala to oznámiť pri podpisovaní zmluvy. V takom prípade by jej bol poskytnutý úver na „INÝ ÚČEL“. Jeho predmetom podnikania je charakterizované ako „rýchle pôžičky“, kde nie je čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Podľa jeho názoru okresný súd nemal zo Zmluvy o úvere, ako aj z Dodatku k Zmluve o úvere preukázané, že navrhovateľka finančné prostriedky využila na iný účel než na účel povolania. Navrhovateľka svoje tvrdenie neopiera o žiadne dôkazy. Z uvedených dôvodov nedošlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, pretože zmluvu nie je možné pokladať ani za zmluvu bez poplatkov a bez úroku, pričom nebolo potrebné uvádzať v zmluve RPMN. Podľa jeho názoru k premilčaniu došlo dňa 19. 08. 2013 (uplynutím subjektívnej premilčacej doby). Ohľadne náhrady trov konania uviedol, že až na základe právoplatného rozhodnutia súdu o merite veci, ktoré v tomto prípade nebolo vydané, je možné aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznila, že Zmluva o úvere je spotrebiteľským úverom. Zmluvu o úvere uzatvorila z dôvodu, pretože potrebovala finančné prostriedky, ktoré po poskytnutí použila výlučne pre svoju osobnú potrebu a potrebu príslušníkov jej domácnosti. Zmluvu o úvere vypisovala zamestnankyňa odporcu, ktorá ako účel úveru uviedla použitie peňažných prostriedkov na výkon povolania. Uvedený nepravdivý účel úveru na povolanie uviedla zamestnankyňa odporcu napriek tomu, že jej oznámila, že je invalidnou dôchodkyňou a nevykonáva žiadne povolanie a má príjem len z invalidného dôchodku, ako to vyplýva zo žiadosti o úver. Podľa jej názoru dôvodom uvedenia účelu poskytnutia úveru na povolanie zo strany odporcu, resp. jeho zamestnanca bolo, aby daný úver nespadal pod režim Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. Občianskeho zákonníka, ale pod Obchodný zákonník, ktorého úprava je pre spotrebiteľa oveľa nepriaznivejšia. Takéto konanie odporcu považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorú odporca používa opakovane. Podľa jej názoru odporca nepostupoval pri uzatváraní zmluvy ani s odbornou starostlivosťou. Ďalej poukázala na rozhodnutia všeobecných súdov. Okresný súd dospel k správne právnemu záveru, t.j. že odporca sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, pretože Zmluva o úvere, ktorá je spotrebiteľským úverom, neobsahovala podstatné náležitosti, a teda tento úver je bezúročný a bez poplatkov. O tom, že sa odporca na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela v mesiaci november 2012, keď navštívila Centrum právnej pomoci v Rimavskej Sobote za účelom poskytnutia právnej pomoci v rozvodovom konaní, kde jej skontrolovali všetky zmluvy, ktoré sa týkali prípadného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a bolo jej oznámené, že zmluvy, ktoré uzatvorila s odporcom, neobsahujú obligatórne náležitosti, a teda sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov jej návrh bol podaný v rámci dvojročnej subjektívnej i v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby, pretože k poslednej splátke došlo dňa 19. 08. 2011 a návrh na začatie konania podala dňa 09. 07. 2014.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil z týchto dôvodov:

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odporcu v odvolaní.

Z obsahu odvolania odporcu vyplývajú de facto zásadné odvolacie námietky a to, že zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď na rozhodnutie aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom v danej veci sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu.

Odvolačný súd z obsahu spisu mal preukázať, že navrhovateľka už pred uzavretím Zmluvy o úvere bola uznaná za invalidnú z dôvodu poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70% v porovnaní so zdravou osobou (viď. č.l. 37-38 spisu). Navrhovateľka v čase uzavretia Zmluvy o úvere nepracovala. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe konanie odporcu, ktorým presviedča, navádza alebo pôsobí na spotrebiteľov s cieľom dosiahnuť, aby za účel úveru vyznačili účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, t. j. aby bol tento úver v režime obchodného práva a nie práva spotrebiteľského. Pre posúdenie veci je rozhodujúci skutočný účel, na ktorý bude úver poskytnutý. Navrhovateľka v danom prípade podpísala Zmluvu o úvere s obsahom, ktorý ju jednoznačne znevýhodnil. Pokiaľ odporca tvrdil, že poskytnutie úveru na účel výkonu povolania spôsobila výlučne navrhovateľka, nemohla by táto skutočnosť zhojiť nezákonný postup odporcu, ktorý postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Zaškrtnutím políčka v Zmluve o úvere, ktorý mal preukázať poskytnutie úveru na výkon povolania, bez reálneho stotožnenia povolania navrhovateľky a zistenia, aký konkrétny súvis má uzavretie zmluvy s takýmto povolaním navrhovateľky, odporca nedodrжал úroveň osobitnej starostlivosti zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxe či všeobecnej zásady dobrej viery uplatňovanej v oblasti jeho činnosti. Zmluva o úvere totiž umožňovala aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na iný účel, avšak odporca celkom cielene smeroval svoj postup tak, aby dosiahol režim spadajúci pod Obchodný zákonník. Odporca žiadnym spôsobom nepreveril skutočnosť rozhodujúcu pre určenie, že úver bol poskytnutý na výkon povolania. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto povolaním či predmetom činnosti, uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon povolania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity odporcu má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec. Z uvedeného vyplýva, že odporca nekonal s požiadavkami odbornej starostlivosti a zároveň podstatne porušil zákaz nekalých obchodných praktík.

Z uvedených dôvodov pokiaľ okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z premisy, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi navrhovateľkou a odporcom treba klasifikovať ako zmluvu spotrebiteľskú a následne skúmal, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti, považuje odvolací súd za vecne správne.

Odvolačný súd k otázke právneho režimu tzv. „absolútnych obchodných záväzkových vzťahov“ resp. „absolútnych obchodov“ (kam nesporne patrí i zmluva o úvere) uzatváraných dodávateľom so spotrebiteľom uvádza, že v minulosti riešená zo strany súdov nejednotne. Možno však konštatovať, že postupne sa názory súdov v takýchto prípadoch prikláňali k postupu, aký zvolil v prejednávanej veci okresný súd, t.j. k aplikácii Občianskeho zákonníka. Zásadný vplyv na odstránenie tejto nejednotnosti malo prijatie zák. č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým s účinnosťou od 1. mája 2014 došlo (okrem iného) i k zmene, respektíve doplneniu ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka o tretiu vetu, ktorá znie: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Keďže uvedený právny predpis, ktorým došlo k tejto zmene nemá prechodné ustanovenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014 vyslovil právny názor, že toto ustanovenie sa od svojej účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Pokiaľ prvostupňový súd posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nedostatku obligatórnych náležitostí Zmluvy o úvere ustanovených v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k), y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, s týmto záverom súhlasí aj odvolací súd.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že odporca zastáva nesprávny názor ohľadom údajov o RPMN, ktoré nepovažuje za obligatórnu náležitosť Zmluvy o úvere, pretože Zákon o spotrebiteľských úveroch v kogentnom ustanovení § 9 ods. 2 výslovne ustanovuje, že podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iných aj ročná percentuálna miera nákladov.

Je potrebné zdôrazniť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Pretože prvostupňový súd posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, postupoval v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a taktiež v súlade s ustanovením § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože povinnosťou odporcu bolo vydať majetkový prospech získaný od navrhovateľky bez právneho dôvodu vo výške 700,- Eur vrátane príslušenstva.

V súvislosti s odvolacou námietkou odporcu ohľadne premlčania pohľadávky odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s podrobnými dôvodmi a s názorom okresného súdu, že v posudzovanej veci nedošlo k uplynutiu subjektívnej ani objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka), ktorý by mal za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho by nebolo možné premlčané právo navrhovateľke priznať.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil vrátane výroku o trovách prvostupňového konania, pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p..

Keďže odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a odporca v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu navrhovateľke priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Ako už bolo uvedené, navrhovateľka si uplatnila trovy odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia) v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd uložil povinnosť odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania v celkovej sume 59,84 Eur. Uvedené trovy konania predstavujú trovy jej právneho zastúpenia a pozostávajú z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej v sume 51,45 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu vo výške 700 Eur - podľa § 10 ods. 1 vyhlášky) a z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 8,39 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.